

Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 9

NOVEMBER 1950

4. årgang

„Hin dag og time kjenner ingen“

Er det noen som tenker på den siste, store dagen i vår tid?

Jeg hadde lyst til å stille spørsmålet, så kan hver enkelt svare for seg.

Ett er i hvert fall sikkert: I våre dager er det tydelige tegn som peker mot avslutningen av dette verdensløp. Den som har øyne å se med, skulle jo være klar over dette. Tidenes tegn taler for seg selv!

Det finnes nok mange som gjerne ville vite dagen og timen. Noen kanskje for å kunne sove rolig videre. Andre derimot for å gjøre seg rede til oppbrudd. De ønsker å være ferdige når dagen kommer. Ja, i grunnen ønsker vi vel alle sammen dette. Og det er gildt å merke at denne lyst og lengsel er til stede hos noen. Da er det nemlig håp om at det kan lykkes. Det som vi da har å gjøre er ganske enkelt å innrette oss etter Jesu ord. Han taler tydelig om dette i vår Bibel. Les f. eks. Matteus evangelium kap. 24 og 25. Jesus ønsker at hans venner skal være ferdige til å møte Ham hver eneste dag — livet igjennom. Ikke først den siste dagen. — Når Herren kommer i himmelens skyer, er det ikke tid til omvendelse. «For som lyset går ut fra øst og skinner like til vest, således skal Menneskesønnens tilkommelse være».

Da er nemlig nådedagen slutt for oss. Det gis ikke lenger tid! Vi går inn i evigheten!

Gud ville også at vår inngang i evigheten skulle skje etter vel utført livsverk på jorden. Deri vil vi sikkert gi Ham rett alle sammen. Intet normalt tenkende menneske kan vel ønske at hans liv på jorden skal

være spilt når oppgjørsdagen kommer. Men da blir det også klart for oss at det er helt feilaktig å utsette omvendelsen til det siste, selv om det for noen kan være en liten mulighet for å bli frelst i den ellefte time. Hele livet burde leves som kristne og i tjeneste for Gud og de andre. — Ikke i tjeneste for oss selv. Selvlivet blir nemlig totalt mislykket når det måles med Guds mål. Og det er bare dette mål som regnes med på den store dagen. Derfor gjelder det for enhver å komme i det rette forhold til Gud så tidlig som mulig, tjene Ham hver dag og være beredt til enhver tid. Den som lever slik om dagene, kan med frimotighet, ja, med forventning se framover mot hin den store dag. Det blir forløsningens dag for alle Jesu venner!

Jeg løfter opp til Gud min sang
Ennu en gang — Fra disse jordens daler.
Vår Herre Krist — Han henter meg
Snart hjem til seg — I himlens høye saler.
Som lynet far — Han kommer snar
Da skal hans pris — på annet vis
De Guds basuner tale.

L. R. nr. 80, 1.

Kirkenytt

I Heli gravkapell har menighetsrådet besørget innsatt dobbeltvinduer. På denne måter håper en å kunne hjelpe litt til for å få det varmere, da det hittil har vært praktisk talt uråd å oppvarme kapellet tilfredsstillende på kolde vinterdager.

Arbeidet med restaureringen av Heli kirke

MISJON OG HÅP

Misjon er håp. Misjon er å vente på den stad som har de faste grunnvoller og som Gud er byggmester og skaper til (Hebr. 11, 10) — og å arbeide mens vi venter.

Misjon er håp. Mesteren selv har knyttet disse to sammen: «Dette evangelium om riket skal forkynnes over hele jorderike til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme» (Matt. 24, 14).

Eller som engelen sa til disiplene, da de sto og så opp etter ham som hadde forlatt dem etter at han hadde gitt dem ordren om å være hans vitner i Jerusalem, Judea, Samaria og til jordens ende: «Denne Jesus som er opptatt fra eder til himmelen, skal komme igjen på samme måte som I så ham fare opp til himmelen» (Ap. gj. 1, 11).

Misjon er håp. Misjonen løfter våre øyne og våre hjerter mot den nye himmel og den nye jord hvor rettferdighet bor. Den virkeliggjør det mål Gud har satt for menneskelivet og folkeverdenen, ja for hele universet.

Levende brev

Vi kan spre Bibelen over hele verden, vi kan preke over Bibelens innhold, vi kan synge åndelige sanger, vi kan tale om åndelige emner så mye vi vil, men hvis vi ikke selv er levende brev, hvis menneskene ikke ser at vårt eget liv er et forandret liv, er i samsvar med Bibelen, hvis vi ikke av egen erfaring kan vise dem til Jesus som en frelser fra synd, kommer vårt vitnesbyrd ikke til å gjøre noe inntrykk. Det som verden behøver er en legemliggjort kristendom. Hele vår tilværelse trenger å bli gjennomtrengt av Jesu kjærlighet, Jesu ånd og hans lengsel etter å se sjeler frelst. Har vi selv tatt frelsen i Kristus, må vi se til å bli levende brev, som i alt vitner om at vi vil vandre i Jesu fotspor, at vi er fylt med hans Hellige Ånd, hans nåde og kraft!

går sin sene gang. Da arbeidet på forsommeren ble planlagt, hadde en håpet at kirken kunne ha vært tatt i bruk igjen til jul. Senere kom imidlertid sementvanskene, så nå er det umulig å vite når kirken kan stå ferdig. Det er dog en trøst å vite at arbeidet skrider framover. Og vi vil tro at «om vi enn kommer langsomt, kommer vi dog godt».

I Spydeberg kirke hadde vi håpet at de midlertidige panelovner skulle ha vært på plass ved denne tid, men de lar framleis vente på seg, får vi opplyst i dag ved henvendelse til kirkevergen. Han gjør dog hva han kan for at det skal bli ordnet med det første. Vi håper derfor at de må kunne være på plass iallfall til jul.

«Deretter så jeg», skriver Johannes om dette mål, «og se, en stor skare som ingen kunne telle av alle ætter og stammer og folk og tunger som sto for tronen og for Lammet . . . »

Johannes' åpenbaring er en misjonsbok. Den åpner for kosmiske perspektiver, for verdige verdenshistoriske visjoner. Det er dem som sier at alt dette er bare apokalyptisk ønskedikting, født av de trengsler og lidelser de første kristne måtte gjennomgå. Hva en i psykologien kaller «overkompensert mindreverd».

Men dette er ikke sant. Åpenbaringsboken er en høysang til det kristne håp. Den skildrer for oss den dag — en dag uten skumring og solfall — da Guds folk skal stå i himmelen med sang, fordi de har «seiret i kraft av Lammets blod og det ord de vitnet».

Det ord de vitnet! Misjonen er altså veien til det evige liv! Golgata er kilden. Men misjonen er veien. Budet om Guds frelse i Kristus må bæres fram blant alle folk. Når dette verk er fullført, skal det evige liv utfolde seg i all sin skjønnhet og kraft.

Da vet jeg visst mitt øye får
et herlig syn å se
Guds rike står i stråleskrud
i jubelkor de priser Herren stor!

t.

KIRKENS NØDHJELP

Redaksjonen vil gjerne gjøre bladets lesere oppmerksom på den fortvilte situasjon som mange ulykkelige flyktninger befinner seg i. Du kan hjelpe ved å sende en liten pakke på høyst 3 kg.

Skriv etter adresse til «Kirkens nødhjelp», Munkedamsveien 53 b, Oslo.

«Mennesket lever ikke av Guds ord alene, de må også ha brød,» sa presten

I sin tale ved åpningen av Presteforeningens generalforsamling i Oslo Domkirke fortalte biskop Eivind Berggrav en historie fra sin siste reise til Østerrike: Han møtte en luthersk prest som arbeidet for å hjelpe flyktningene under deres fortvilte og håpløse forhold. I samtalens løp sa presten: I dette arbeidet har vi vært nødt til å snu opp ned på det gamle, kjente ordet og forme det slik: «Mennesket lever ikke av Guds ord alene, det må også ha brød». Det var sagt i dypt alvor, og mer enn lange taler er denne drastiske omskrivningen et vitnesbyrd om hvor alvorlig problemet er for dem som arbeider med det. Flyktningene må ha hjelp, og ingen har sagt at vi bare skal gi dem oppbyggelse, vi har like stor plikt til å hjelpe dem materielt.

Den beste måten vi kan hjelpe dem på, er å skaffe dem arbeid og hus, et nytt hjem

Til «Menighetsbladet»

La ikke søndagen bli en arbeidsdag!

Gud har gitt oss hviledagen og velsignet og helliget den. Men nå holder vi nesten på å miste den. Det ser ut som mange ikke har tid til å holde søndag lenger. Men jeg tror vi taper mer enn vi vinner på det, selv om det er i travleste onna.

Hvordan kan Gud velsigne søndagsarbeidet, når vi gjør tvert imot hans vilje? «Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal I få alt dette i tilgift!» Matt. 6, 33.

Vår sjel skal leve evig. Om vi begynte å sørge for den først, og ikke bare strevet for det som hører jorden til!

La himmelen bli vårt mål, og søndagen være en helligdag for oss!

«Leser av Menighetsbladet»

*

Redaksjonen vil gjerne gi ovenstående inserat sin beste tilslutning. Nå har vi sannsynligvis mistet Bededagen. Skal vi også komme til å miste andre helligdager og kanskje også søndagen? Og årsaken blir nok i tilfelle at vi ikke bruker dem rett. Det kan komme til å skje noe før vi aner det. La oss tenke over hva som står på spill!

her hos oss. For en halv million flyktninger fra landene i Øst-Europa er et nytt hjem i et fremmed land den eneste sjangsen til igjen å få leve under menneskeverdige forhold. Får de ikke den sjangsen, må de bukke under, enten i flyktningeleirenes grå tristhet, eller når disse blir lukket neste år, på Europas landeveier. De har mistet hjem og alt de eier, bare håpet om et nytt hjemland kan ennå holde dem oppe.

Om hver av Norges menigheter satte seg som mål å hjelpe minst en flyktningefamilie, ville straks noen tusener av disse ulykkelige reddes for livet. Vi må gjøre det, som kristne kan vi ikke skyve denne oppgaven fra oss. Og det haster, hver dag som går betyr nye lidelser og nye sorger for flyktningene.

Oslo KFUM viser veien.

Oslo KFUM har vist et prisverdig initiativ som vitner om at barmhjertighetstanken er levende i organisasjonen: Det arbeides for å få en del unge gutter hit opp fra flyktningeleirene i Mellom-Europa, skaffe dem hus og arbeid og gjerne også ta dem opp i det kristne foreningsarbeidet. Starten har vært bra, det er samlet inn noen tusen kroner og gitt tilsagn om et mindre månedlig beløp for et par år framover. Det har også allerede meldt seg et par familier som gjerne vil ta imot en ung flyktning og la ham få hybel hos dem.

Det varmer å møte slike eksempler på praktisk kristendom. Men skal det monne noe, må det ikke bli med disse få som er og vil bli skaffet plass av KFUM i Oslo. Dette er en oppgave som angår oss alle, og det

målet som Kirkens Nødhjelp og Europahjelpens Flyktningeutvalg har satt for den aksjonen som nå er i gang, skulle det ikke være vanskelig å nå: En flyktningefamilie i hver menighet landet over.

Nøden er ufattelig stor, mange er allerede hjulpet, men fortsatt lever en halv million flyktninger fra de sovjet-okkuperte landene i flyktningeleirer rundt om i Europa, under uverdige sosiale forhold og uten annet håp for framtiden enn det som knytter seg til muligheten for å få et nytt hjem i et fremmed land. Her må vi hjelpe, Den norske Kirkes menigheter må følge andre kirkers eksempel og sette seg som mål å kunne hjelpe minst en flyktningefamilie hver. Det fins tusener av dyktige fagfolk og andre høyt kvalifiserte mennesker blant dem, det skulle derfor ikke være vansker med å skaffe dem arbeid. Og selv om vi har vårt eget triste boligproblem å kjempe med, har vi ikke lov til å nekte disse Europas ulykkelige husrom og hjerterom.

Gudstjenester

Søndag den 10. desember kl. 11: Gudstjeneste i Heli.

Søndag den 17. desember kl. 11: Gudstjeneste i Hovin. — Kirkebuss fra Svenneby.

Søndag den 24. desember kl. 11: Barnegudstjeneste i Spydeberg kirke.

1. juledag kl. 11: Høytidsgudstjeneste i Hovin kirke med ofring til N. M. S. — Kirkebuss fra Mørk kl. 10.15 om Frøhaugen.

1. juledag kl. 17: Høytidsgudstjeneste i Spydeberg kirke med ofring til N. M. S.

2. juledag kl. 11: Høytidsgudstjeneste i Heli med ofring til N. M. S.

Ektevigde

4. november: Reidar Harry Berg, gum.arb. Giltvedt og gum.arb. Lilly Olaug Johansen, Trolserud.

Døpte

22. oktober: Gerd Anne, f. 7. juli 1950 av foreldre gårdsbestyrer Eivind Staff og hustru Gerd Jensine, f. Andersen, Bøhler ø.

29. oktober: Reidun Johanne, f. 25. februar 1950 av foreldre murerhåndlanger Reidar Stokstad og h. Julie Alvilde, f. Jansen, Mørk skole.

29. oktober: Eva Lisbet, f. 7. juni 1950 av foreldre rutebileier Magnus Pettersen og h. Olaug, f. Enersen, Harestad.

29. oktober: Marit Kristin, f. 22. august 1950 av foreldre forpakter Gunnar Berg og h. Karin Anna, f. Fredriksen, Skjersaker.

29. oktober: Arne Terje, f. 17. april 1950 av foreldre konfeksjonspresser Tadeosz Habko og h. Astrid Synnøve.

5. november: Finn Arild, f. 14. august 1950 av foreldre fabrikkarb. John Wister og h. Gunvor Margrethe, f. Evensen, Fossumtorget.

5. november: Asbjørn, f. 2. oktober 1950 av foreldre skogsarb. Thorvald Svenskerud og h. Netta Kristine, f. Thoresen, Amundrudplass.

12. november 1950: Peder, f. 16. august 1950 av foreldre gbr. Trygve Mørk og h. Reidun, f. Amodt, Mørk.

Gaver til Menighetsbladet

Fru Else Christiansen, Heiestad kr. 10.—.
A. M. kr. 20.— G. H. kr. 10.—. T. K. kr. 10.—
Hjertelig takk!

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreing. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og fleisk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Græshagen Hønseri Godkjent Avlscenter. Spydeberg, tlf. 138.</p>